

Usta

– Nermin · 25 Aralık 2013

Dilimi bağladım konuşsun kalem
Benliği çıkarıp attım be usta
Zannetme kaderdi ağlatan elem
Her türlü acıyı tattım be usta

Elemi yarına taşır her günüm
Yaşam savaşında yenildi dünüm
Göz gözü görmüyor karardı önüm
Güneşsiz ufukta battım be usta

Ömür denen yolum kısalıp bitti
Mevsimler üstümden geçip de gitti
Kaç hazan içimde yaşayıp yitti
Saymaktan şaşırdım bittim be usta

Yaşamın içinden yaşananları
Gözlerimde solup giden anları
Boşa geçen çarpık tüm zamanları
Yatırıp hesaba çattım be usta

Gizledim hep yıllar yılı ağrımı
Sitemli dostlarım deldi bağrımı
Sağır gökler yuttu yanık çağrımı
Gözyaşım çığığa kattım be usta

Maziye dalınca çıkmam oradan
Okurum hepsini tek tek sıradan
Duyuyor sesimi yüce yaradan
Sanki ötelere gittim be usta

Abı hayat mı var aşkın tasında
Sanki vaha buldum çöl ortasında
Karalar bağladım gönül yasında
Düşüme sarılıp yattım be usta

Sabır huysuz kısrak der ki Emine
Çektiğim çileler yetmedi mi ne
Günahdır zorlama artık yemine
Beni bana ucuz sattım be usta...

Nermin Aydın Önbaş